

Oldřich Parák

Oldřich Parák se narodil 6. dubna 1949 ve Svitavách. Pocházel z početné rodiny (5 chlapců a 3 dívky), jeho otec byl krejčí. Jak sám popisoval, mládí měl pestré. Jeho rodina vlastnila pole, kde musel už od deseti let pomáhat. Největším zážitkem pro něj bylo chodit na pastvu s kozou. Vyučil se klempířem a v roce 1968, kdy byla Československá republika okupována vojsky Varšavského paktu, nastoupil na povinnou vojenskou službu. Nasazen byl do tzv. *Pracovních brigád*, jelikož jeho otec právě v roce 1968 odešel ze strany.

Ve 24 letech postavil společně s rodinou dům, na který získal od státu nenávratnou půjčku 50 000 Kč. Tato částka jim kompletně pokryla náklady spojené s výstavbou a něco jim zbylo pro další potřebu. Oženil se s Hanou Parákovou (roz. Poláškovou), se kterou má dcery Hanu a Lenku. Jako montážní dělník byl zaměstnán v Závodech vzduchotechniky Milevsko.

První pokus o emigraci učinil roku 1983. Při cestě do Jugoslávie byl zadržen na hranicích a odeslán zpět. Dne 9. března 1985 na lodi cestovní kanceláře ČEDOK odplul z Bratislavy do Vídně, odkud se již domů nevrátil. Jeho cílem byla Austrálie, kde žil jeho švagr. První noc ve Vídni přespal v betonové rouře někde za městem. V Rakousku získal politický azyl, přestože odešel z ČSSR nikoli z politických důvodů, ale protože se tím snažil vyřešit rodinné problémy, a také v touze cestovat po světě. Pokusil se pokračovat do Austrálie, ale to mu nebylo umožněno, protože byl ženatý a neměl podstatné důvody pro získání azylu v Austrálii. Odvolání mu bylo zamítnuto.

V té době pracoval jako pomocný dělník u firmy Walter, kde zatloukal bedny. Jinou práci nemohl vykonávat, protože neuměl jazyk. Po druhém odvolání odešel z prostředí české komunity ve Vídni, protože chtěl pracovat a naučit se německy. Odstěhoval se do Lince. Zpočátku na něj lidé hleděli s nedůvěrou. Nejen jako na imigranta, ale také jako na člověka, který pochází ze země, odkud byla řada z nich násilně odsunuta. Pracoval na montážích. Zaměstnavatel si jej oblíbil, protože byl schopen zvládat více prací, než na které byl původně najat. Využil své kvalifikace a pracoval jako klempíř na opravách kostelů. Poté, co jeho zaměstnavatel odešel do důchodu, se stal správcem bytových domů. Při této práci se zlepšil jak v jazyce, tak ve vztazích s místními lidmi. Rozvedl se a našel si novou manželku. S ní má dva syny.

Po roce 1989 se pustil do soukromého podnikání v Československé, později České republice. V současné době je v důchodu a střídavě žije v České republice a v Rakousku.